

[Glistrup.]

nemlig at mand og kvinde stilles lige, at mand og kvinde får tildelt den samme indkomst.

Hr. Grünbaum har to indvendinger imod dette. Han siger for det første, at det giver en urimelig skattemæssig skævhed. Men de mennesker; vi her taler om, de ægtepar, der pukler 100 timer mere om ugen for at erhverve deres indkomst, fortjener at få en skattemæssig favorisering efter den måde, som lovgivningsmagten har mishandlet dem på, også i hr. Grünbaums finansministertid, og derfor giver vi med glæde de mennesker det, som hr. Grünbaum kalder skævheden.

Hr. Grünbaums anden indvending er, at nu kommer der et parti med 22 mandater, som ved skæbnens ulykke har fået regeringsmagten her i landet, og fremsætter et skattereformforslag, og så kan vi jo vente på, at det kommer. Så kan vi vente på det ene, og så kan vi vente på det andet. Det er ikke meningen. Vi er her for at beslutte, for at løse problemerne. Derfor anbefaler jeg tinget at stemme for ændringsforslag nr. 5, og jeg går ud fra, at formanden vil sætte ændringsforslag nr. 5 som det mest vidtgående til afstemning forud for ændringsforslag nr. 4, således at vi kan få en realitetsafstemning om hr. Bernhard Baunsgaards småkrummer til bagerkonerne. Hvis vores forslag er blevet stemt ned, vil vi da selvfølgelig sige, at så må man nøjes med de småting, som hr. Bernhard Baunsgaard har haft i sin kurv til disse samvirkende ægtefæller. Det er beklageligt, hvis vi ikke kan komme længere, men vi vil da gerne være med til et ethvert skridt frem, til ethvert fremskridt.

Med hensyn til vort ændringsforslag nr. 8 om folkepensionisterne vil enhver, der har forstand på skattesager, indrømme, at det er det eneste sagligt rigtige, og det gjorde hr. Grünbaum jo i og for sig også i sit indlæg her fra talerstolen. Jeg skal da også meget gerne medgive hr. Grünbaum, at hvis vores forslag bliver gennemført, kommer der nogle overgangsproblemer, nogle store og vanskelige overgangsproblemer, men vi er her jo for at løse de problemer, og hvis vi skal over til fornuften på dette område, som ændringsforslag nr. 8 er udtryk for, så må vi komme det hurtigst muligt. Derfor må jeg indrømme, at jeg var ikke så imponeret af hr. Grünbaums indvendinger.

Hvis man derimod ikke kan komme til det fornuftige resultat, nemlig at ændringsforslag nr. 8 vedtages, så har vi reelt valget imellem en dårlig ordning, som vi ikke kan stemme om, fordi den står i loven, og som vi i øvrigt ikke kan få bevaret, når alle andre har fremsat ændringsforslag, og så en elendig ordning, nemlig den, som finansministeren har foreslået, og så den helt vanvittige ordning, som hr. Grünbaum har foreslået. Her må vi altså stemme for den elendige ordning, altså for ændringsforslag nr. 9, selv om den er med til at skabe større problemer med hensyn til at komme frem til en fornuftig løsning af folkepensionisternes skatteforhold end den, som hr. Grünbaums forslag vil være udtryk for, for da kommer vi endnu længere ud i sumpen. Overgangsproblemerne i relation til restskatterne for 1974 bør løses.

Så har vi endelig et par ændringsforslag, nr. 11 og 12, der vedrører folk, der har betalt for meget i skat og derfor skal have penge tilbage fra skattevæsenet. Man har hidtil haft den regel, at de kan få deres penge tilbage det følgende år inden 1. oktober. Det kan skattevæsenet ikke klare, det skal have meget mere tid til at behandle deres sager, også når det drejer sig om at betale tilbage til de mennesker, der har betalt for meget i skat. Det synes vi ikke er rimeligt. Derfor har vi stillet ændringsforslag nr. 12. Vi mener, at de mennesker, der har betalt for meget i skat, skal have en rimelig markedsrente, og her har regeringspartiets repræsentanter været af den opfattelse, at en rimelig markedsrente ligger på en 10-12 pct. her i landet. Fremskridtspartiet er ikke af den mening. Med den politik, som regeringen har ført, ligger en rimelig markedsrente væsentligt højere, og derfor vil vi lade det skattefrie rentebeløb stige fra 5 til 8 pct. Vi anbefaler, at man også stemmer for ændringsforslag nr. 11, men det centrale, det, der gør dagen i dag til en festdag for fremskridtspartiet, er, at dette forslag om restskatterne bliver vedtaget.

Christoffersen (V):

Ved første behandling gav jeg på venstres vegne udtryk for vor betænkelighed over for lovforslaget, og forløbet af udvalgsarbejdet har kun styrket denne betænkelighed. Vi er naturligvis enige med forslagsstillerne om, at